

Izhaja v ponedeljek in petek ob 17.

Stane mesečno po pošti 7 Din,
v Celju po raznašalcih dostavlje-
na 7.50 Din, za inozemstvo 20 DinRačun pri poštnem čekovnem
zavodu št. 10.666.

Nova Doba

Redakcija in uprava: Celje,
Strossmayerjeva ulica št. 1,
pritličje, desno.
Telefon interurban št. 65.
Rokopisi se ne vračajo.
Oglasi po tarifu.

Rokopisi se sprejemajo ob ponedeljkih in petkih brezpogojno le do 10. dopoldne. — Predpisi glede prostora in dneva objave oglasov se uvažujejo le po možnosti.

Štev. 8.

Celje, ponedeljek 23. januarja 1933.

Leto XV.

Celjski občinski svet

Resolucija proti akciji separatistov in napadom na Sokolstvo. — Zamenjava vojaških objektov. — Javna dela za omiljenje brezposelnosti. — Vprašanje novega kapucinskega mostu

Celjski občinski svet je imel v petek 20. t. m. od 18.20 do 21.30 svojo prvo letošnjo sejo. Župan g. dr. Goričan je v začetku seje omenil in ostro obsodil protidržavne punktacije separatistov in neosnovani napad jugoslovenskega katoliškega episkopata na naše Sokolstvo v pastirskem listu z dne 8. t. m. Župan je nato prečital resolucijo proti nakanom separatistov, ki jo je sprejela Županska zveza v Ljubljani, in resolucijo proti napadu na Sokolstvo. Druga resolucija se glasi: »Občinski odbor mesta Celja odločno odklanja popolnoma neosnovane napade jugoslovenskega katoliškega episkopata na vsedrjavno in nacionalno sokolsko organizacijo v pastirskem listu z dne 8. t. m. in poziva sokolske organizacije, da še odločneje strnejo svoje vrste v delu za narod in državo«. Na predlog obč. odb. direktorja Mravlja je občinski svet soglasno sprejel izjavo župana in obe resoluciji.

Pravni odsek (referent obč. odb. dr. Kalan). V domovinsko zvezo so bili sprejeti naslednji prosilci: pisateljica in posestnica Alma M. Karlinova, orožniški stražmojster v p. Karol Covnik, kuharica Marija Zakuškova, delavec Franc Goršek, delavec Martin Vengušt, kuharica Marija Pavličeva, služkinja Ana Guzejeva, delavec in hišnik Anton Voh, kurjač drž. železnice Karol Cvahte, vdova po šolskem upravitelju Marija Kokotova in kontoristka Gabrijela Cerarjeva. Trgovskemu pomočniku Alojzu Reiterju je bil zaskrbljen sprejem v domovinsko zvezo, če dobi jugoslovensko državljanstvo. Šest prošelj za sprejem v domovinsko zvezo je bilo odklonjenih. — Za člana reklamacijske komisije je bil namesto bivšega obč. odb. Janiča izvoljen obč. odb. Mr. Posavec, za člana kuratorija za dnevno zavetišče pa namesto direktorja Mastnaka, ki je odšel v Maribor, obč. odb. Marčič. — Celjska garnizija dolguje mestni elektrarni 24.313 Din za električni tok. Občina bo predlagala davčni upravi, da kompenzira ta dolg z davki, ki jih mora plačevati mestna občina.

Obrtni odsek (referent podžupan Ravnikar). Občinski svet se je izjavil za krajevno potrebo za kavarniško obrt kavarnarja g. Ignaca Lebiča, zanimal pa je krajevno potrebo za buffet ge. Matilde Avtišarjeve.

Zdravstveni odsek (referent obč. odb. Bizjak). Ker občina zaradi štednje ne more namestiti posebnega desinfektorja, bo to delo še nadalje opravljala občinski sluga g. Schwarz, ki pa mora izvrševati ta posel sam. Desinfekcijski aparati in pripomočki se bodo shranjevali v kleti mestne narodne šole. — Mestna občina bo protestirala pri mestnem načelstvu proti ponovnemu onesnaženju Voglajne z odpadnimi vodami iz Westrove tovarne. Pregleda naj se tudi iztok iz Celjske milarne, odkoder se tudi širi smrad.

Finančni odsek (referent obč. odb. dr. Vrečko). Prošnja Društva hišnik posestnikov za ukinitev občinskega kuluka je bila iz finančnih razlagov odklonjena. — Občina bo odpisala obrtni nadaljevalni šoli v Celju račun za električni tok. — Občina je pripravljena zamenjati vojašnico Kralja Aleksandra, ki je občinska last in ki jo občina ceni na 1 1/2 milijona dinarjev, za poslopje starega okrožnega sodišča v Prešernovi ulici. Posebna komisija, obstoječa iz župana dr. Goričana, podžupana l. Ravnikarja ter obč. odb. dr. Vrečka in Mr. Posavca, se bo glede zamenjave pogajala z vo-

jaškim poveljstvom. — Ker vojaški erar že od 1. 1927. ni plačal najemnine za vojaške objekte, ki so last mestne občine, bo občina zahtevala od vojaškega erarja za čas od 1. 1927. do danes letno odškodnino po 100.000 Din za uporabo teh objektov, ki so cenjeni na 4 milijone dinarjev. — Pri mestnem tehničnem oddelku bodo polagoma reducirani 1 mizar, 1 tesar, 1 pleskar in 4 delavci. Da bo pa teh sedem oseb mogoče še začasno zaposliti, se zniža delovni čas na 6 ur. — Da se omili brezposelnost, namerava mestna občina izvesti regulacijo Koprivnice od Dobrove do savinjske železniške proge na Dolgem polju. Stroški bi znašali okrog 560.000 Din. Mestna občina bo prispevala 100.000 Din, toda le, če bi država prispevala 200.000 Din, banska uprava in okoliška občina pa po 100.000 Din. V tem slučaju bi mestna občina eventualno krila tudi ostanek 60.000 Din. Država naj bi dala 200.000 Din iz 50 milijonske dotacije za javna dela, banska uprava pa 100.000 Din iz fonda za podporo brezposelnim. — Več prošelj izven Celja za podporo je bilo odklonjenih. — Prošnja sreskega cestnega odbora za odpis računa za uporabo mestnega drobilca je bila odklonjena. — Glasbeni Matici je bila odobrena brezplačna razsvetljava za šolsko leto 1932/33. — Obračun stroškov za popravilo vojašnice kralja Aleksandra je bil odobren. — Preglednina za mast se s 1. februarjem ukine, preglednina za nasoljeno slanino pa zniža od 0.50 Din na 0.10 Din za kg. — Prošnja Hotelske družbe v Celju za znižanje občinske takse za koncerte je bila odklonjena. — Tudi prošnja mestnih delavcev in kurjačev za božičnico je bila odklonjena. — Mestna občina bo prosila bansko upravo, da takoj izdela načrte za nov most čez Savinjo in se izjavi, kje se naj zgradi ta most. Mestna občina bi prispevala k gradbenim stroškom le v smislu zakona. — Prošnja Savinjske podružnice SPD za gradnjo vodovoda pri Celjski koči je bila odklonjena.

Gospodarski odsek (referent obč. odb. direktor Mravlja). Na vzhodni strani Jožefovega hriba bo občina pripravila pet novih stavbnih parcel. — Strok. učitelju g. Josipu Reichmannu se proda stavbna parcela pri Sp. Lanožu po 36 Din m². — Prošnja zakoncev Josipa in Marije Debenjakove za prodajo dela obč. zemljišča pri njuni hiši Na okopih je bila odklonjena. — Na mestnem cvetličnjaku se za 13.000 Din zgradi nova, železobetonska strešna konstrukcija. — Na mestnem pokopališču se izvede kanalizacija. — Prošnja justičnega erarja za znižanje najemnine za sodnijske prostore v občinskih poslopih je bila odklonjena. Mestna občina bo 31. t. m. sklenila z justičnim erarjem novo najemno pogodbo za 1 leto. — Prošnja lovske družbe »Vipote« za znižanje zakupnine je bila odklonjena. — Mestna občina bo nabavila 20 stolov za uradne prostore mestne policije.

Gradbeni odsek (referent obč. odb. direktor Brinar). Mestna občina bo izvršila kanalizacijo ob Mariborski cesti v lastni režiji in bo po možnosti zaposlila brezposelne. — Zadeva preureditve in nadzidave na hiši Josipa in Marije Debenjakove Na okopih je bila vrnjena odseku.

Mestni vodovod (referent obč. odb. Borlak). Nekaterim strankam je bil dovoljen priključek na mestni vodovod.

Mestna klavnica (referent obč. odb.

Rebeuscheg g.). Sresko načelstvo je je odredilo, da morajo vsi okoliški mesarji klati živino v mestni klavnici; plačevali bodo iste pristojbine kakor mestni mesarji. To velja že od 1. t. m. dalje.

Mestna elektrarna (referent obč. odb. Mr. Posavec). Pri prvem žel. mostu na koncu Masarykovega nabrežja bodo namestili javno električno svetiljko. — Mestna občina bo 1. februarja z rokom do 1. marca odpovedala pogodbo z obratovanjem Mestnega kina. Poseben odsek bo proučil vprašanje Mestnega kina in predložil na prihodnji občinski seji svoje poročilo.

Čuvajmo naše morje!

Celje, 23. januarja.

Krajevni odbor Jadranske straže v Celju je priredil v soboto 21. in nedeljo 22. t. m. dve predavanji za šolsko mladino in veliko matinejo. V soboto ob 15. je predaval g. prof. dr. Ivo Rubič, glavni tajnik Jadranske straže v Splitu, v risalnici meščanske šole številni osnovnošolski mladini, v nedeljo ob 9. dopoldne pa v veliki dvorani Celjskega doma učencem srednjih, strokovnih in meščanskih šol o ljubezni do našega morja in nalogah podmladka Jadranske straže. Obe predavanji so pojasnjevale številne lepe skioptične slike iz solnčne Dalmacije.

Glavna prireditelj pa je bila matineja, ki se je vršila v nedeljo od 11. do 12.30 v nabito polni veliki dvorani Celjskega doma. Matineje so se udeležili zastopniki civilnih oblastev in uradov, oficirskega zbora, narodnih društev in drugo občinstvo, zlasti mnogo je bilo mladine.

Predsednik Jadranske straže v Celju župan g. dr. Goričan je pozdravil vse udeležence, zlasti mladino, in označil cilje Jadranske straže kot nacionalno-propagandne in narodno obrambne organizacije. Morje je neobhodno potrebno za razvoj države in naroda ter pomeni v narodno gospodarskem pogledu možnost silnega gospodarskega razmaha. Celjska podružnica Jadranske straže je priredila matinejo v svrhu propagande v času, ko naši neprijatelji širijo zahtevo po odcepitvi jugoslovenske Dalmacije. Današnji dan naj bo obenem protest proti drznosti in grabeljivosti naših neprijateljev. Predsednik je ob koncu svojega govora še enkrat pozdravil vse udeležence z geslom: »Čuvajmo naše morje!« in klicem našim neprijateljem: »Roke proč od našega morja!«

Ko se je aplavz polegel, je moški zbor »Oljke« zapel Hajdrihovo »Morje Adrijansko«, g. Čebular pa je recitiral Aškerčevo »Balado o Čožotih«.

Glavni tajnik Jadranske straže v Splitu g. prof. dr. Ivo Rubič je v krasnem govoru podal osnove naše pomorske ideologije. Omenil je, da prihaja iz mesta, kjer bije srce ravno tako kakor v Celju in kjer se dvigajo protesti v obrambo naše zemlje in naših pravic. Jadranska straža, ki šteje že okrog 100.000 članov in ima okrog 600 organizacij, prapagira, slično kakor pomorske organizacije v vseh državah ob morju, pomorsko zavest, brez katere ni bodočnosti niti enega naroda ob morju. Naša jadranska obala je ena najlepših na svetu in ni ga večjega naroda v Evropi, ki bi se v teku stoletij ne bil potegoval zanjo. Ta obala nam ukazuje, da moramo postati pomorska velesila. Predavatelj je orisal našo pomorsko zgodovino v zgodnjem srednjem veku naše svobode in gošpodstva, nato temno dobo robstva in končno veliki čas vstajenja. Brez svobode ni blagostanja in zdravja. Če pravijo pri nas razni individui, da je v naši državi slabo in da ni svobode, jim kličemo, naj gredo v Italijo. Ne propovedujemo borbe in vojne, ne pustimo si pa vzeti našega najdragocenejšega, našega morja. Rešitev Jugoslavije bodi naš prvi in vrhovni zakon.

Težite na jug, sicer vas bo zapad uničil! Organizirajte se v Jadranski straži, hitite vedno z mislimi k našemu morju, ki je jamstvo naše velike bodočnosti.

Ko se je viharno odobravanje poleglo, je g. prof. dr. Rubič pokazal mnogo lepih skioptičnih slik iz solnčnega Splita in okolice. Ob zaključku pomembne matineje je zapel moški zbor »Oljke« pesem »Na Adrijalo!«

Predsednik dr. Vrtačnik — šestdesetletnik

CELJE, 23. januarja

Gosp. dr. Ivan Vrtačnik, predsednik upravnega sodišča za Slovenijo v Celju, je danes dopolnil 60. leto svojega življenja.

Jubilant se je rodil 23. januarja 1873. na Viču pri Ljubljani kot najstarejši izmed še živečih bratov. Osnovno šolo in gimnazijo je obiskoval v Ljubljani, kjer je maturiral l. 1892. Nato je študiral pravo na Dunaju in Gradcu. Ko je l. 1899. končal visokošolske študije, je vstopil kot konceptni praktikant v finančno direkcijo v Ljubljani, po enem letu pa je prestopil v politično-upravno službo. L. 1903. je bil imenovan za agrarnega komisarja in opravljal to funkcijo 20 let; zato ga poznajo kmetje na Gorenjskem in Dolenjskem, deloma tudi na Notranjskem. V tej dobi so se pojavili prvi slovenski zapisniki pred upravnimi, zlasti agrarnimi oblastvi. Po prevratu je poleg dotedanjih poslov prevzel še pravni referat pri oddelku za kmetijstvo v Ljubljani in pozneje tudi vodstvo tega oddelka. V priznanje zaslug pri tem delu je bil na predlog ministra za kmetijstvo odlikovan z redom sv. Save III. razreda.

Februarja 1923., torej pred 10 leti, je bil imenovan za predsednika novo ustanovljenega upravnega sodišča za Slovenijo s Prekmurjem v Celju. Jubilar je poročen z gospo Marijo iz ugledne tržiške rodbine Polakove. Sin Ivan je diplomiran jurist in je nameščen pri sreskem načelstvu v Slavonskem Brodu, hčerka Vera pa je absolvirana farmacevtka.

Predsednika dr. Vrtačnika dičijo blago srce, demokratičnost in ustrežljivost v službi in privatnem življenju. Svojim uradnikom je dober, iskren tovariš. Jubilar je kremenit, značajan naroden mož in splošno priljubljen družabnik. Je tudi navdušen prijatelj narave, lovec, ribič in čebelar.

Čestitkam številnih prijateljev in znancev se pridružujemo tudi mi in iskreno želimo gospodu predsedniku še dolgo dobo zdravja in sreče!

Šolski upravitelj Ivan Burdian — šestdesetletnik

Celje, 23. januarja.

Danes obhaja v Celju v krogu svoje rodbine šestdesetletnico rojstva vpokojeni šolski upravitelj g. Ivan Burdian. G. Ivan Burdian se je rodil 23. l. 1873. v Trstu. Maturiral je na učiteljski v Kopru leta 1892. ter nato nastopil svoje prvo službeno mesto kot šolski voditelj pri Sv. Antonu v Istri. Potem je služboval kot šolski voditelj še v Koprivi in Pliskovici. Leta 1900. pa se je preselil s Krasa na nekdanje Štajersko. Služboval je najprej dve leti kot šolski voditelj v Šmihelu nad Mozirjem. Po dveh letih je bil imenovan za nadučitelja v Šmartnem ob Dreti, kjer je ostal celih 17 let in pol. Proti koncu vojne je bil imenovan za nadučitelja v Grabštajnu na Koroškem, kjer je ostal za časa plebiscita. Nato je bil premeščen kot nadučitelj na Ponikvo ob j. ž. To mesto je zavzemal 7 let, dokler ni bil jeseni 1927. po dovršenih službenih letih vpokojen. Tedaj se je preselil v Celje, kjer živi še danes.

G. upravitelj Ivan Burdian je iz poslednje onih zaslužnih generacij slo-

DAME: Krasne Crepp de Chine po Din 39.—, svilen perilo, flor nogavice, umetno svilo

GOSPODJE: Črno sukno specialiteto za obleke, frak srajce iz lastne tovarne, modne nogavice, kravate itd.

nudi po zelo znižani ceni
tvrdka Franc Dobovičnik, Celje, Gosposka ulica 15

venskega učiteljstva nekdanje Avstrije, katerim je slovenski narod dolžen toliko hvale. V naši ožji domovini ga poznajo najbolj izza časa njegovega delovanja v Šmartnem ob Dreti v gornjegrajskem srezu, kjer je bil ves čas ljubezniv in ustrežljiv ter požrtvovalen svetovalec prebivalstvu in vnet naroden delavec. Ustanovil je tamkaj tudi požarno brambo, ki je bila v predvojnih časih že krepka narodna organizacija, in dosegel ter izvedel novo šolsko stavbo. S svojim delo

vanjem si je tamkaj pridobil celokupno prebivalstvo, ki se danes še rado spominja priljubljenega nadučitelja.

Pa tudi v pokoju ne miruje mož, ki je vaju vselej dela. Posvetil se je v Celju zadrudnemu delu v stanovski organizaciji »Nabavljalni zadrugi«, kateri posveča kot član načelstva ves svoj čas.

Neutrudljivemu, še vedno mladostno svežemu in gibčnemu narodnemu delavcu želimo še mnogo srečnih let!

DOMAČE VESTI

d Kožni sejem v Ljubljani preložen. Vsled za lovstvo neugodnih vremenskih razmer — mile zime in pozno zapadlega snega — je bil dosedanji lovski plen na plemeniti kožuhovalni zelo slab. Zato je »Divja koža« svojo dražbo, ki bi se bila morala vršiti v ponedeljek 23. t. m., preložila za nekaj tednov. Pri tem svojem ukrepu je morala »Divja koža« upoštevati predvsem to, da se je k dražbi prijavilo precejšnje število inozemskih kupcev, katerim je treba nuditi večjo množino dobrega, pravilno sušenega blaga, kajti le tako blago je primerno za izvoz. Takega blaga pa pri teh vremenskih okoliščinah letos ni bilo mogoče zbrati. Novi termin dražbe bo pravočasno objavljen, kožuhovalni pa sprejema kar naprej, kakor doslej. »Divja koža«, Ljubljana, velesejem.

d Vsem članom Zveze kulturnih društev sporočamo, da je ministrstvo prosvete dovolilo 10% popust za takse na vstopnice pri prireditvah umetniško-diletantskega značaja, ki se vrše v včlanjenih društvi brez plesa. Ta popust velja za ves januar in februar, za ostale mesece pa je že tudi stvar v teku. Društva naj se sklicujejo na akt ministrstva prosvete p. br. 50.485 z dne 16. decembra 1932. Vsa društva naj predložijo Zvezi izkaznice v potrdilo.

d Dunajska vremenska napoved za torek 24. januarja: Mrz bo trajal dalje časa, temperatura bo še padla, zaenkrat ne bo novega snega, oblačnost bo najbrž pojenjala.

Celje in okolica

c Okoliški občinski svet bo imel prvo letošnje redno sejo v petek 27. t. m. ob 18. v občinski posvetovalnici na Bregu.

c Na Ljudskem vseučilišču bo predaval drevi ob osmih g. prof. Branko Rudolf iz Celja o stari in novi Kitajski. Zanimivo predavanje bodo spremljale številne skioptične slike.

c Dvoje predavanj za fotoamaterje bo priredil zimskosportni odsek SPD v Celju v torek 24. in sredo 25. t. m. ob 20.30 v prostorih drž. dvorazredne trgovske šole. Vstopnine ni.

c Francosko predavanje. Francoski krožek v Celju vabi k zanimivemu javnemu predavanju v francoskem jeziku, ki bo v petek 27. t. m. ob 18.15 v mali dvorani Narodnega doma. Predaval bo lektor zagrebške univerze g. Warnier o sodobnem francoskem romanu.

c Celjsko okrožno sodišče je lani obravnavalo 686 civilnih tožb (napram 582 v l. 1931.) in 311 meničnih tožb (napram 256 v l. 1931.)

c V območju mestne policije je bilo lani izvršenih troje samomorov, dvoje roparskih napadov, 8 težkih telesnih poškodb, dvoje utaj, 115 tatvin, 22 goljufij, 18 pregreškov proti osebni varnosti in imetju. Nevarnih groženj je bilo prijavljenih troje, raznih prestopkov pa 81. Vse tatvine oba roparska napada, obe utaji ter vse goljufije in pregreške zoper osebno varnost in imetje so bili pojasnjeni in storilci izsledeni. Zaradi kriminalnih deliktov je bilo aretiranih 162 oseb.

c Celjski delovni trg. Pri celjski ekspozituri javne borze dela se je od 10. do 20. t. m. na novo prijavilo 247 brezposelnih (189 moških in 58 žensk). Dne 20. t. m. je ostalo v evidenci 1123

brezposelnih (964 moških in 159 žensk) napram 1038 (915 moškim in 123 ženskam) dne 10. t. m. Brezposelnost raste od tedna do tedna.

c Mladinska sekcija »Soče« v Celju naznanja, da bodo uprizorili njeni člani na Svečnico 2. februarja ob 16. v veliki dvorani Narodnega doma igro v 3 dejanjih »Kajn«. Režijo vodi g. C. Velušček.

c Na drsališču v mestnem parku vsako noč gorijo tri obločnice. Ker je to nepotrebno, prosimo prizadete, da zaradi štednje ukinejo nočno razsvetljavo drsališča.

c Združenje trgovcev za mesto Celje opazarja vse člane, da poteče rok za vlaganje pridobinskih prijav za l. 1933. glede dohodkov iz l. 1932. dne 31. t. m. Kdor bo zamudil rok, bo moral plačati 3 oziroma 10 odstotni povišek pridobnine.

c Število radioamaterjev. Pri celjski pošti je prijavljenih 357 radijskih naročnikov.

c Zadruga drž. uslužbencev za nabavo kredita v Celju bo imela svoj prvi redni občni zbor v torek 24. t. m. ob 20.30 v restavraciji Nabavljalne zadruge v Prešernovi ulici.

c Savinjska podružnica SPD bo imela svoj 40. redni občni zbor v četrtek 27. t. m. ob 20. v spodnjih prostorih Narodnega doma. Na dnevnem redu je tudi volitev novega odbora za tri leta.

c Krajevna protituberkulozna liga v Celju bo imela svoj redni občni zbor v četrtek 26. t. m. ob 20. v mestni posvetovalnici na magistratu.

c Občni zbor Kola jugoslov. sester v Celju bo v petek 3. februarja ob 19.30 v rdeči sobi Narodnega doma. Za slučaj nesklepnosti se bo vršil občni zbor ob 20.30, to je uro pozneje, ob vsakem številu navzočih.

c Šušmarstvo je danes najtrši oreh vsega obrtništva. Da se tega zla med obrtniki nekoliko otresemo, pozivamo vse obrtnike in obrtnice, da prijavijo slehernega šušmarja, za katerega vedo, na naslov »Društvo jugosl. obrtnikov za dravsko banovino, podružnica Celje«, ki ima svojo pisarno v Razlagovi ulici št. 6. V prijavi je treba navesti ime in priimek šušmarja, dalje tudi bivališče ter točne podatke, kje, kdaj in v kakšnem delu je dotičnik šušmaril, ter če mogoče tudi priče. Društvo bo nato gledalo, da zadene šušmarja z služena kazen.

c Moški zbor CPD bo imel vajo v torek 24. t. m. zvečer in ne drevi.

c Pevsko društvo »Ojka« bo imelo v nedeljo 29. t. m. ob 16. svoj 15. redni letni občni zbor v društvenem lokalu.

c V celjski bolnici je umrl 22. t. m. 4 letni posestnikov sinček Ivan Mirč s Sela pri Marijagradcu.

c Najdeno kolo. Celjski policijski agenti so te dni našli pri nekem čevljarju v Vojniku kolo, ki ga je bil 22 letni pekovski pomočnik Franc Zorman 7. t. m. ukradel g. Josipu Gorenjaku v Celju. Zorman je prodal kolo takoj po tatvini za 180 Din in izginil.

c Trgovske knjige, registratorje, pisarniške potrebščine priporoča **Karl**

„Šlager“

izposojevalnica gramofonov od Din 10.— gramofonskih plošč " " 1.— Istotam

„Rekord“

manufaktura na obroke. Celje, Dečkov trg 4 a.

Goričar vdova, Celje. Za pust: Lampijoni, konfeti, serpentine, servijete. **c Smučke in vse smučarske potrebščine** v veliki izbiri nudi tvrdka Kramar & Mislej, Celje.

CYANIK v ampulah, najučinkovitejši plinski strup za lisice, nadalje svež strihnin drogeriji SANITAS, Celje se dobi v

Gledališče

MESTNO GLEDALIŠČE V CELJU

Repertoar:

Ponedeljek 24. januarja ob 20.: »Vest«. Gostovanje ljubljanske drame.

* Drevi bo gostovala ljubljanska drama in ne v torek 24. t. m. kakor je bilo prvotno določeno. Gostje bodo uprizorili dramo Mauricea Rostanda »Vest«. M. dr. bodo nastopili ga. Marija Vera ter gg. Debevec, Skrbinšek, Kralj, Železnik in bratrina. Opozarjamo vse ljubitelje prave gledališke umetnosti, da ne zamude nocojšnjega gostovanja.

Sport

Klubski smučarski tek pri Celjski koči

Celje, 23. januarja

SPD Celje in SK Olimp sta priredila včeraj dopoldne klubsko tekmo pri Celjski koči. Sodelovali so pri tekmi izven konkurence tudi člani Smučarskega kluba Celje. Za tek na 12 km dolgi progi se je prijavilo 19 tekmovalcev. Za SPD Celje je bil prvi Inkret Polo (1:13.2), drugi Mirko Mejavšek (1:14.30), tretji Cvetko Kovač (1:20.45); za SK Olimp prvi Herman Tkalič (1:12.30) drugi Franc Polajnar (1:20), tretji Rudi Tkalič (1:28.49). Izven konkurence so se plasirali: Josip Hribnik v skupni klasifikaciji na četrto mesto (1:14.40) in Emil Goršek na peto mesto (1:18.25). Zmagovalci so dobili diplome in tri lepa praktična darila.

Pozor, smučarji!

Na Senjorjevem domu (prej Ribniška koča, višina 1520 m) na Pohorju se vršijo sedemdnevni smučarki tečaji do konca zimske sezone in sicer za začetnike in izvežbane smučarje.

Tečaje vodi priznani smučarki strokovnjak g. inž. Ervin Rungaldier. Poedini tečaj traja od nedelje do sobote. Vstopi se pa v tečaj lahko dnevno. Tečaji so brezplačni.

Penzion s tremi obroki: I. kategorija Din 60.—, II. kategorija Din 45.—. Za člane planinskih društev: I. kategorija Din 55.—, II. kategorija Din 40.—. Razlika cen je vsebovana v prenočiščih. Na »Senjorjevem domu« je gostom stalno na razpolago zanesljiv planinski vodnik za smučarske ture po vsem Pohorju, kjer so idealni smučarski tereni.

Pristop z železniških postaj Mislinje, Brezno—Ribnica. Tečajnikom iz pravca Zidani most se zaradi boljše železniške zveze priporoča Mislinje.

Mislinje leži na progi Celje—Dravograd. Iz Mislinja na »Senjorjev« dom je peš 2½ ure. V Mislinju dobite vse informacije in nosača v restavraciji Uršič poleg kolodvora. Nosač računa po 1.50 Din za kg.

»Senjorjev dom« leži v sredi idealnih smučarskih poljan.

Snežne razmere so prav dobre.

Nadaljne informacije daje »Putnik« v Celju ali Slovensko planinsko društvo Maribor, Aleksandrova cesta 35, tel. 21—22.

t Izredni občni zbor SSK Celja bo drevi ob osmih v mali dvorani Celjskega doma. Tega važnega občnega zbora naj se udeleži vse članstvo.

t Na smučarski tekmi Mrzlica — Sv. Katarina — Hrastnik je dosegel v nedeljo 22. t. m. član SPD v Celju

g. Andriano Kopinšek v času 0:40'05 izven konkurence prvo mesto.

Kino

Elitni kino Union. V ponedeljek 23. t. m. ob pol 17. in pol 21.: »Zvezde z neba«. Štiri zvočne predigre. — Torek 24., sredo 25. in četrtek 26. sijajna opereta: »Žena brez pižame« (»Kako naj rečem to svojemu možu?«) V glavnih ulogah: Renata Müller in Georg Alexander. Običajne zvočne predigre.

Dopisi Konjice

Protestno zborovanje Sokolskega društva Konjice proti napadom na Sokolstvo v pastirskem listu se je vršilo v sredo 18. t. m. v dvorani Narodnega doma, ki jo je napolnilo sokolsko članstvo in četniki iz Konjiške vasi. Brat starešina dr. Mejak je po prečitaniju pastirskega lista obširno komentiral vsebino in s prepričevalnimi dokazi pokazal, kako krivičen je ta napad na viteško nacionalno organizacijo. Sprejeta je bila soglasno naslednja resolucija: »Z ogorčenjem zavračamo klevetniške napade v pastirskem listu katoliškega episkopata, čitane 8. januarja 1933 po cerkvah, ki so hram božji in so namenjene nauku ljubezni, ne pa sejanju mržnje in razdora. Trdno prepričani, da zmagava vedno dobro nad zlom, resnica nad lažjo in da premaga prava ljubezen zlobo in mržnjo, bomo Sokoli s podvojeno silo nadaljevali svoje nesebično delo za dobrobit našega troimenega naroda in domovine. Živel naš viteški kralj Aleksander I.! Živela večna naša lepa domovina Jugoslavija!« Po vihnem odobravanju resolucije je celokupno članstvo vstalo s sedežev in navdušeno odpelo »Hej Slovani«.

Občni zbor JRKD v Oplotnici se je vršil v nedeljo 15. t. m. v gostilni Lipuš ob številni udeležbi članov krajevne organizacije. Zbor je vodil predsednik g. Franc Petelinšek. Po poročilih funkcionarjev se je vršila volitev novega odbora, ki mu predseduje zopet g. Franc Petelinšek. V odbor so bili izvoljeni zastopniki vseh slojev. Na zboru je poročal narodni poslanec g. Karl Gajšek o delu v Narodni skupščini in predvidenih javnih delih v srezu, ki se bodo izvršila z državno subvencijo. G. dr. Ervin Mejak je pozdravil zbor v imenu sreske organizacije in se baval z »ljubljskimi punktacijami«. Sreski tajnik g. Ciril Žagar je obravnaval nekatera organizacijska vprašanja. Zbor je potekel v najboljšem razpoloženju prisotnih, ki so vsi obsojali razdiralno delo nasprotnikov. Soglasno in z velikim odobravanjem je bila sprejeta zadevna resolucija.

Glavna skupščina sokolske čete v Konjiški vasi je bila v torek 17. t. m. v gostilni br. Kolariča. Iz poročil posameznih funkcionarjev je razviden izredno razveseljiv uspeh enoletnega dela te najmlajše sokolske edinice v dravinjskem sokolskem okrožju. Starešina matičnega društva v Konjicah br. dr. Mejak je pozdravil skupščino in v daljšem govoru pobijal klevetniški napad na Sokolstvo v pastirskem listu, dal četnikom razne nasvete za njihovo delo in jih vzpodbujal k delu s podvojeno silo. Brat prosvetar Nemec iz Konjic je imel na zbrane četnike lepo zasnovan idejni govor, v katerem je še posebej povdarjal delo Sokolstva na vasi. Po teh govorih je bil soglasno sprejet sklep za novo četno upravo, ki jo tvorijo sledeči bratje: starešina Franjo Ajdnik, podstarešina Jože Kovačič, tajnik Franjo Klinc, načelnik Anton Pavlič, podnačelnik Jožef Pukl, blagajnik Ignac Kronekar, prosvetar Jožef Straka, odbornika Martin Mlakar in Franc Levart, revizorji Ivan Kolarič,

Pravi pot za dosego lepih belih zob

kakor tudi istočasna odstranitev neokusno barvanega zobnega obložka je sledeč: Iztisnite malo količino Chlorodont zobne paste na suho Chlorodont zobno ščetko (t. j. specialna ščetka z zobčastim rezom), drgnite svoje zobe od vseh strani, kakor tudi od zgoraj na vzdol. Pomočite šele nato ščetko v vodo, ter izplaknite si usta temeljito, grgrajte s Chlorodont ustnovodo. Uspeh je presenetljiv! Neokusna barva zobnega obložka je izginila in ostane 7am v ustih prijeten svež občutek. Zahtevajte zresno Chlorodont zobno pasto. Tuba Din. 8.— in Din. 13.—. Dobiva se povsod.

EM. LILEK:

Slovenski šolniki v Bosni in Hercegovini

za avstro-ogrškega gospodstva od 6. novembra 1879 do 31. oktobra 1918 in za časa naše jugoslovenske vlade od 1. nov. 1918 do 1929.

(Dalje.)

4. Na učiteljskih v Sarajevu:

Na vadnici pri moškem učiteljsku je služil 2 leti Anton Plohl. Na privatnem ženskem učiteljsku, ki ga vzdržujejo »Kćeri Božije Ljubavi«, so bile nameščene 3 Slovenke. Na tem učiteljsku je poučeval vzgojeslovje kanonik Jeglič (sedaj nadškof).

5. Na moškem učiteljsku v Mostaru:

Kumar Franc, prof. risanja. Premeščen na realno gimnazijo v Šibenik 31. novembra 1932.

6. Na »Tehnički srednji šoli u Sarajevu«:

Dr. I. Fludernik 1 leto kot pomožni profesor.

7. Na »Zanatlijski školi u Sarajevu«:

Inž. Dragutin Steinmetz kot direktor.

8. Na nižjih trgovskih šolah, ki jih je avstro-ogrška država osnovala 9:

Anton Plohl na trgovskih šolah v Livnu in Mostaru (1899—1908).

Življenjepis Primca. Rojen 28. septembra 1901 v Vrbi pri Ilirski Bistrici, okraj Postojna (sedaj Provincija di Carnaro). Gimnazijo je obiskoval v Gorici, št. Vidu nad Ljubljano, Trstu ter po prevratu v Novem mestu, kjer je položil izpit zrelosti 1922. Nato se je vpisal na filozofsko fakulteto v Ljubljani. Tu je leta 1928. položil diplomski izpit iz sledeče skupine predmetov:

a) iz nemškega jezika s književnostjo in primerjalno gramatiko germanskih jezikov;

b) iz komparativne književnosti;

c) iz latinskega jezika.

Leta 1928. je bil imenovan za suplenta na trgovski akademiji v Sarajevu, kjer slušbuje vse do danes kot profesor za nemški jezik.

Od leta 1922. je jugoslovenski državljani. Vojaški rok je odslužil v Jugoslaviji in je sedaj rezervni podporočnik.

C) Na osnovnih šolah, pri okrožnih oblastih in Zemeljski vladi.

1. Reš Vinko (r. pri Sv. Urbanu pri Ptuj) je bil šolski upravitelj v Potočanih, v srezu Derventi. Tu je služil mnogo let in bil na zelo dobrem glasu. S svojim delom na gospodarskem polju bo ostal v vsem derventskega sreza nepozabljen. Po nalogu Zemeljske vlade je prirejeval gospodarske tečaje ob nedeljah po vsem srezu. Zaradi tega pa je tudi gospodarstvo v tem srezu postalo jako napredno. — Živi v pokoju pri Sv. Urbanu na smrt bolan.

(Dalje prih.)

Švicarske ure, zlato, srebro, razna darila optika, originalna Zeiss-ova očala, prvorazredna popravilnica. ANTON LEČNIK, CELJE, Glavni trg 4.

Janko Leskovar in Franjo Berglez.

Sokolsko društvo v Oplotnici pri Konjicah je imelo glavno skupščino v soboto 14. t. m. v sokolski dvorani. Iz poročil posameznih funkcionarjev izhaja, da je bilo društveno delo zelo težavno, toda v sedanjih razmerah prav uspešno. Župni delegat br. dr. Mejak je pozdravil skupščino v imenu župne uprave in nato poročal o napadu na Sokolstvo v pastirskem listu ter dokazoval na vsakomur umiljiv način docela neutemeljene obdolžitve v tem pastirskem listu. Soglasno je bil sprejet predlog za novo društveno upravo, ki jo z nekaterimi spremembami tvori stara društvena uprava s starešino br. Francetom Petelinškom, podstarešino Ivanom Jermanom, načelnikom Julijem Hmeljakom, tajnico s. Jermanovo in prosvetarjem Jarcem. Želimo novi društveni upravi mnogo uspeha v bodočem poslovnem letu.

Iz delovanja JRKD. Ta mesec se vršijo glavne skupščine krajevnih organizacij v srezu. Glavne skupščine bodo še v Stranica 24. t. m. ob 16. v gostilni Sivec, v Zrečah 29. t. m. ob 15. v gostilni Kračin in v Konjicah 29. t. m. ob 9. v Narodnem domu. Skupščina sreske organizacije je določena na 25. marec ob 10. v Narodnem domu v Konjicah.

II. vinska razstava za konjiški srez, ki jo priredi sreski kmetijski odbor, bo otvorjena 25. marca in bo trajala do 27. marca in to v prostorih okrajne hranilnice v Konjicah. Na to izredno važno gospodarsko prireditev opozarjamo že sedaj naše vinogradnike, ki so imeli že lani priliko spoznati, kako velike koristi in važnosti je ta prireditev za konjiški srez.

Pri tv. Vegi & Bevc, Celje

Creppe de Chine v vseh glav. barvah po Din 39- Tovarniška zaloga moškega perila. Srajce od 22 Din naprej. Tovarniška zaloga nogavic. Nakup zelo ugoden.

Od Sv. Kunigunde pri Konjicah.

Akademija z živo sliko, gledališko predstavo in s petjem, ki se je vršila 15. t. m. v šoli pod vodstvom šol. upravitelja g. Voglarja in župana g. Merčnika, je uspela izredno dobro. V tesnih prostorih šole je bilo zbranih 124 oseb, veliko ljudi je odšlo brez vstopnic, ker ni bilo več prostora. Prireditev sama je domačinom tako ugajala, da bi vztrajali še nekaj ur v šoli, kakor so se sami izrazili. Skupnih prejemkov je bilo 452 Din, izdatkov 241'50 Din, čisti dobiček v znesku 210'50 Din gre v fond za obdarovanje revnih šolarjev za Božič 1933.

Maskarado bo priredila strelska družina v Konjicah na pustno soboto 25. februarja ob 20. v gornjih prostorih Narodnega doma.

Velenje. V nedeljo 5. februarja bo priredil smučarski odsek našega sokolskega društva smučarske tekme. Tekmovali bodo člani na 12—14 km, moški naraščaj na 6—8 km, začetniki na 3 km. Ako se bo k tekmi prijavilo kaj sester, bodo tekmovali tudi članice in sicer na 3 km. Člani tekmujejo jutraj po prihodu vlakov, drugi oddelki pa popoldne. Pred koncem tekme bo tudi smučanje manj izvežbanih. Tekmujejo lahko tudi člani drugih sokolskih društev. Prijave se sprejmejo do 2. februarja. Najboljši smučarji dobijo diplome. Opozarjamo vse smučarje na ugodne snežne razmere našega velenjskega kota Šaleške doline. V preteklih tednih, ko so jadikovali in hrepeneli po snegu in smuki po vsem Gorenjskem in celo visokov hribih, kjer imajo sneg skoro v zakupu, smo se mi od Božiča smučali po najfinejšem pršiču. In da bi videli naše bregove! Kakor nalašč so ustvarjeni za smučanje. Pa še nekaj, čisto na uho Vam povemo: Le seznanite se z našimi tereni, ker se bodo poskušali na naših tleh teden pozneje najboljši smučarji naše župe, ki priredi župne smučarske tekme pri nas v Velenju 12. februarja.

Vransko. Dne 13. t. m. se je vršila na Vranskem seja širšega odbora krajevnih organizacij JRKD, katere se je na prošnjo odbora udeležil tudi narodni poslanec g. Ivan Prekoršek, ki je obširno poročal o politič-

nem in gospodarskem položaju. Na seji so se obravnavala razna gospodarska in organizacijska vprašanja, med drugim tudi vrnitev davčne uprave na Vransko, kjer je že bila svoje dni, nadalje združitev občin, kvarnost prevelikega zgoščevanja uprav v večjih mestih, vsled česar trpi podeželje in se pospešuje preveliko izseljevanje v mesta. Kmetijski fondi naj se izroče občinam, cestni odbori naj ne obsegajo prevelikega okoliša, ker ne morejo zadovoljiti interesa vseh, krijejo naj se vsaj z obsegom okrajnih sodišč. — Gosp. poslanec je sledil razgovorom z velikim zanimanjem in obljubil, da bo podpiral stremeljenja vranskega okraja. Skoro tri ure trajajočo sejo je zaključil predsednik g. dr. Gračner z zahvalo g. poslancu in s prošnjo, da bi se še večkrat udeležil sej in da bi po povratku iz Beograda priredil na Vranskem shod. — Ob tej priliki so navzoči z ogorčenjem obsojali početje punktašev in neutemeljene napade na Sokola od strani episkopata. Gosp. min. predsedniku je bila odposlana brzojavka sledeče vsebine: »Krajevna organizacija JRKD na Vranskem, srez Celje, odločno odklanja zahtevo dr. Korošca ter zahteva, da se ničesar ne izpremeni na sedanji narodnem edinstvu odgovarjajoči uredbi države, ki odgovarja idealom, za katere so se od nekaj borili najboljši sinovi slovenskega naroda. Svojemu kralju izraža udanost, kraljevski vladi popolno zaupanje.«

Škofja vas. V nedeljo 8. t. m. je Društvo kmetijskih fantov in deklet iz Škofje vasi uprizorilo v posojilniški dvorani v Vojniku veseligr »Pri belem konjičku«. Režiral je ravnatelj meščanske šole g. Ivo Lapajne. V splošnem so igralci nastopali prav dobro, posebno moram poudariti, da je svojo ulogo dobro podal Oroslov Bucek. Kar se tiče natakarnosti, a kljub temu so se dobro odrezali. Uloga Jerine, ki je bil karikaturna neotesanega, sirovega, a navidez inteligentnega meščana, je bila z malo izjemo prav dobra. Tudi

Minka se je pohvalno vživela v sušljanje. Dr. Kovač se je odrezal prav po advokatsko. Ostale vloge so bile z malimi izjemami izvedene prav odlično. Zadovoljna je bila publika in tudi jaz kot kritik. Društvo je v najlepšem razmahu, samo žai, da je priletel Damoklejev meč od tiste strani, od katere bi bilo najmanj pričakovati. Kljub temu, da deluje društvo samo v smislu državnih interesov, se najdejo ljudje, ki trdijo, da so vestni državljani, a društvu javno nasprotujejo, raznašajo kleвете in mu jemljejo s tem ugled. Društvu pa kličem: Le pogumno naprej po dosedanji poti! — F. M.

Škofja vas. Društvo kmetijskih fantov in deklet v Škofji vasi se najiskrenejše zahvaljuje g. I. Lapajnetu, ravnatelju meščanske šole v Vojniku, za trud, ki ga je izkazal kot režiser igre »Pri belem konjičku«, in ga obenem prosimo za nadaljno naklonjenost.

V. GABERSKI:

Kozel — vrtnar

(Iz zbirke »Brez slave«)

Živemu človeku se vse pripeti, mrtvemu samo še jama. Tej mnogoličnosti vsega mogočega moram pripisati, da sem bil dva ali trikrat določen za strogega zaupnika, cenzorja pošte in povrh še za tolmača v prevažnih zadevah, kjer je šlo za svobodo, in morda tudi za življenje. Sam slabo opisan in posebej zapisan, sem bil vreden paziti na druge in jih ocenjevati. Nekoliko težko je to verjeti, a bilo je tako.

V Sankt Pöltnu, ko sem bil v bolnici že tik pred rekonvalescenco, so mi nekega dne prinesli dopisnico s slovenskim besedilom, ter so me povabili v pisarno, da bi jim povedal, kaj pravi tisto pisanje. Preletel sem vrstice, in sem videl, da so vsakdanje reči, ki zanimajo samo pisca in tistega, ki so mu namenjene. Za naslov je bilo ime dijaka Tavčarja z ljubljanske realke, Šiškarja, ki sem ga že drugje omenil zavoljo čudovitega načina, kako je prišel z zdra-

PIERRE BENOIT:

KÖNIGSMARK

Zgodovinski roman

Poslovenil B. Rihteršič

Drugi dan sem se sprehajala z mademoiselle Jaufrovo po gostem jelkovem gozdu, ki stoji na zapadnem okraju otoka. Toliko da se nisva zaleteli z glavno v veliko ukrivljeno truplo, ki je viselo na nek cedri. Bil je ubogi Teobaldo. Mademoiselle Jaufre je zbežala in na ves glas kriknila. Jaz pa sem ga hotela natančneje videti. Prijela sem ga za noge in ga obrnila. Toda kaj hitro sem pobegnila. Iz ust mu je moel črn, nabrekli jezik. Oči je imel bele in polne črnih pik, kakor staro jabolko, a najbolj me je prevzelo to, da je bil izraz njegovega lica prav tak, kakor takrat, ko me je poljubil. Odtlej so mi vsi moški zoprni.

Ko sem prečitala »Demona« našega Ljermontova, ki je vsekako večji pesnik kakor vaš Vigny in celo Byron, sem postala sanjarka. Začela sem bledeti. Dve rdeči pegi sta se pokazali na mojih licih. Prišel je zdravnik iz Astrahana. Med nami povedano, sem se mu znala prikupiti. Predpisal mi je Pjatigorske toplice. To sem prav za prav želela, ker je tu — ne pozabi — padel Ljermontov v dvoboju.

Pjatigorske toplice so vrste slapov, ki padajo s skal iz črne granita in leskečo se sljude. Tam je vse zelo imenitno. Čez osem dni sem se že tako dolgočasila, da sem ozdravela.

Mislím, da ne bi bila mogla strpeti vseh petnajst dni, ki mi jih je oče določil, če ne bi bila odkrila nekega starega, čudno vsestranskega Francoza, ki je služil v Pjatigorskem za voditelja tujcev na izletih v gore. Bil je političen izgnanec, če se ne motim Voillantov prijatelj. Skratka — pregnali so ga iz vaše države za Carnotove vlade — in zatekel se je, kakor toliko drugih, v Rusijo.

Starec je bil zelo izobražen, toda imel je svoje posebne ideje. Posebno sem ga vzljubila zato, ker je mademoiselle Jaufre zvižala roke in neprestano ponavljala: »Kaj bo rekla Njegova Visokost!«, kadar mi je govoril o neizmerni vrsti ljudi, ki jih dotlej nisem poznala: O Saint-Simonu, Enfantinu, Bazardu in Karlu Marxu... o Lassallu in — kaj vem o kom še!

Se nikdar nisem čitala Tolstega. Starec mi je posodil »Vstajenje«. Niti slutila nisem, da obstoji tudi tak svet. Da bi ujezila mademoiselle Jaufrovo, sem ga prosila, naj mi pojasni socialne ideje Tolstega. Starec je vzklikal ves ponosen: »Oh, gospodična! Če bi hoteli, tako čudovito delo!«

Posledica teh pogovorov je bila, da sem pri odhodu iz Pjatigorskega vzela s seboj tudi očeta Barbessoula. Tako mu je bilo namreč ime. Papa je bil sicer precej presenečen, ko naju je videl, da se vračava z njim. Ker pa sem bila videti zdrava in vesela, ni rekel niti besede. Razen tega se je že precej navadil mojih mušic.

Napravil je še več. Blizu otoka na Volgi, kjer stoji naš dvor, je še en otok, velik kakšne pol kva-

dratne vrste. Papa mi ga je podaril s petdesetimi mužiki vred, da ustanovim tam po starčevi zamisli nekakšno zadrugo, pol po načelih Saint-Simona, pol po Tolstem. Saj veste, kaj vse mislim: prepoved osebne imetja, razdelitev orodja po potrebi in sposobnosti itd., itd.

V začetku je vse dobro šlo. Po štiri ure na dan sem preživela v zadrugi. Stari Barbessoul je bil navdušen. V zadrugi je bil nekakšen duhoven in poglavar. Papa je bil prepričan, da sem znorela.

Ni se vam treba čuditi, če vam rečem, da sem bila kmalu vsega sita. Sicer pa je šlo vse narobe: zadrugarji so se ponoči vozili s čolnom na obalo, da so tam sosedom kradli kokoši, saj so dobro čutili, da jih ščitim. Papa je bil tako dober, da jih je oprostil davkov in tlake. Tudi kvas so jeli piti kar na debelo. Stari Barbessoul tega edini ni opazil, čeprav so vsi smrđeli po žganju, tudi ženske. Pomislil! Čez dva meseca je imel eden izmed njih skoro vse poljsko orodje. Drugi so mu ga prodali, da so si lahko kupili kvasa. Ko niso mogli več delati, so ves dan lenarili, ponoči pa so kradli pri mužikih na obali. Neko noč je prišlo do pretepa. Dva mužika so ubili. Papa je bil kar rdeč od jeze. Rekel mi je, da sem prismojena, starega Barbessoula pa je hotel obesiti. Prosila sem ga, da tega ni napravil, toda zadruga je šla po vodi. Odtlej nisem hotela več čuti niti besedice o socializmu. Dejstvo je, da bi se bili ljudje med seboj poklali, če ne bi bilo očetovih kozakov.

vim ušesom kot neozdravljiv bolnik v bolnico na varno. In iz bolnice domov.

Ko sem pa dobil drugo pošto zanj, sem ga šel takoj iskat v njegovo sobo, kjer sem se mu na samem predstavil in legitimiral s pismom, nanj naslovljenim. Prečital sem mu ga; nič hudega ni bilo. Izročiti pa ga seveda nisem smel njemu, ampak sem ga oddal v pisarni. Dečko, ki mi je takoj popolnoma zaupal, mi je povedal, da je bil član društva »Preporod«, in da so ga tudi imeli nekaj časa zaprtega. Kaznovan ni bil, pač pa so ga vtaknili v vojaško suknjo. Opozoril sem ga, da pazijo na njegove zveze in na družbo, in mislim, da se je dobro držal. Več o njem ne vem. Ni mi znano, kako je z njim.

Slučaj črnovojnika Stojkovića, trgovca v Veliki Kikindi je bil nekoliko resnejši in težji. Tudi on je bil v bolnici; nekega dne so mi prinesli zanj neko trgovsko pismo, ki so mu ga poslali od doma, in pa dolg izpisek računa z neko tvrdko, s katero je bil v zvezi. Stojković je bil hudo sumljiv, da ni patrijot in da drži s Srbi, čemer sem jaz takoj verjel. Posebno zanimivo je, da je imel nekje v Karpatih na fronti mlajšega brata praporščaka, ki je bil odlikovan z veliko srebrno kolajno, a je bil vrh vsega tega v hudem sumu, da ni zvest zastavi in državi.

Tistega Stojkovića sem šel takoj iskat. Našel sem v sobi nekaj ljudi. Obšel sem vse postelje, kakor bi slučajno koga iskal, in sem gledal po imenih nad posteljami. Bilo je nekaj nemških in kako madjarsko vmes. Tu in tam je poleg al postajal kak vojak. Na eni izmed postelj pa je sedel dobro oblečen vojak, velik, lep v obraz, in črnolas. Čital je v knjigi. Pogledam še enkrat na njegovo tablico in listek nad vzglavjem, in pravim ves začuden po nemški: »Vi ste Stojković?« »Da, jaz sem; me li nemara poznate?« Tako mi odgovori počasi in lepo po nemški. »O ne, ne; samo ime mi je znano. Govorite morda hrvatski?« »Da, tudi hrvatski govorim. Znam več jezikov.« Ker je bila njegova korespondenca cirilska, njegovo ime pa lepo slovansko, sem mu hrvatski povedal, da sem tudi jaz Hrvat, in sem odšel. Ko sem se pod podboji vrat malo okrenil, da sem ulovil njegov pogled, sem videl,

da je s čudnim bleskom strmел za menoj. Kratki sestanek dveh neznanih ljudi je bil res čuden. Ničesar mi nisem mogel in smel povedati zavoljo sosedov, vendar sem pa moral ostati z njim toliko časa, da si me je zapomnil.

Zvečer sem tisto dolgo pismo, ki je razpravljalo samo o trgovskih in gospodarskih zadevah, prevedel, in tudi izpisek računa sem toliko pregledal, da sem v pisarni izjavil, da je vse v najlepšem redu. Nato pa sem razmišljal, kako bi neznancu, ki se mi je zdel silno resen in miren, dopovedal, naj se čuva. Kočijiva reč; kaj bi pa bilo, ko bi on stopil v pisarno, in jih opozoril, kakega človeka imajo za zaupnika? S tem bi mogel zvaliti s sebe precej suma. Dočim mi je mladostni Tavčar takoj zaupal, in jaz njemu, sva bila s Stojkovićem vsak za se bolj previdna.

Kakor nalašč sem srečal že drugi dan na veliki dunajski cesti Stojkovića na izprehodu. Sstopim k njemu. Obstal je kakor vkopan. Rečem mu po naše: »Vi čujte; že imate izpisek računa in dopis od doma, ki je prišel? Včeraj je bil v cenzuri.« Mož se je zelo začudil, kaj bi pomenilo, da jaz vem za reči prej nego on. Na kratko sem mu povedal, da ga sumijo, in sem mu velel, da me naj sploh ne spozna, ko bi se znala kje kedaj zopet srečati. To ga je na videz nekoliko zmešalo. Jaz pa sem ga pustil in sem odšel. Mislim, da sem mu kako koristil. Morda pa sploh ni bil potreben pomoči; kajti čisto so videli strahove tam, kjer jih ni bilo. Stojkovića nisem potem nikoli več videl. Tudi njegove pošte mi niso drugič prinesli. Mislim, da je v kratkem zapustil bolnico. Kaka je njegova usoda?

Lepi majski dnevi so bili. Vsak dan smo na vrtu bolnice pričakovali, da napove Italija vojno. Kar nas je bilo naših z juga, smo bili vsi med strahom in upom. Želeli smo, da bi naša dvoedina država propadla, vendar pa nismo mogli Italiji privoščiti niti pednja zemlje, ki je samo naša. Ko smo tako ob grmovju za zidom na vrtu ugibali, kaj bo in kedaj, se nam je nekega dne približal prileten človek, zapuščen in zanemarjen, da je bil komaj vojaku podoben. Zamišljen nas je poslušal in je molčal; mi pa smo tudi umolk-

nili, ko smo bili že prej pogovor zaveli na nekoliko manj nevarno.

Ogovorim ga po slovenski, on pa mi po maloruski odgovori, da je nekoliko razumel naše besedovanje. Ko nadaljujem z njim po ruski, se začudim, kako lepo je mož odgovarjal. Povedal mi je, da je kmetovalec, doma tam blizu Sokala ob meji, o katerem se je takrat mnogo pisalo. Hitro sem videl, da je mož dokaj izobražen in da je njegova lepa ruščina vse kaj drugega ko moja. Obrazložil nam je vso svojo revščino; zlasti je tožil, da nima nikake zveze z domom, ki je na ruski strani. In izražal je bojazen, da se vojna ne bo iztekla dobro. Ko sem ga vprašal, kaj misli o tem, mi je ganjen s solzavim glasom zaupal željo, »da bi Bog rešil slovanski rod«. Mož je torej bil ruskega mišljenja. Takih je bilo v Galiciji in Bukovini precej, in celo dunajski parlament je razburjal dr. Markov, ki je govoril vedno samo po ruski. Neznanca, ki sem mu pozabil ime, sem resno posvaril, naj z neznanci nikoli več ne govori tako. Za ubogega človeka smo zbrali nekaj denarja, da bi imel kaj za tobak ali priboljšek. In potem? Ni bilo dva ali tri dni, ko so mi veleli, naj se zanimam za tistega človeka, s kom govorim in kaj. Vraga, zakaj pa ravno jaz, ki sam nisem nič boljši!

Zgodba o Tatarih, ki bi jih bil moral pridobiti za turško vojsko, je važnejša; zato o tem govorim posebno poglavje. Še danes čutim zadoščenje, da v oni množici ni bilo niti enega, ki bi bil zamenjal avstrijsko jetništvo in slabo življenje v njem s turško svobodo in junaško smrtjo za islam.

V taborišču so me nekega dne poklicali, da bi pomagal razvozlati zapleteno zadevo. Od nekod so prignali dva mladostna ruska vojaka-dijaka, ki so ju obdolžili, da sta ruska vohuna. Ujeli so ju bili tam pri Zaleščikih čisto na samem v gozdu, ko že več dni ni bilo več bojov v tistem kraju. Zadeva je bila vsekakor sumljiva; kajti kaj bi delala tam dva skrita Rusa, ko so se bili vsi drugi v boju umaknili in so zasedli ozemlje Avstriji? Zmagovalcem, ki so mlada Rusa zajeli, ni šlo v glavo, zakaj se skrivata, namesto da bi poskušala priti naprej ali nazaj. Niso vedeli, kaj bi z njima. Kar tako

ustreliti se tudi ne da vsakogar; zato hajdi v zaledje. Naj si tam glavo tarejo z zadevo.

Nazadnje sva dobila korporala Skretockega in podpraporščaka Ivanova midva s sodnikom-poročnikom v taborišču. Pravila sta nama, da so biliprvotno trije, in da so se v me-težu in zmedu odkrhnili od svoje čete ter ob umiku osamljeni poskrili v gozdu. Tretji je bil precej znatno ranjen. Zlezli so v neko globel, kjer so čakali dogodkov. Pričakovali so, da ali Rusi zopet pridrve in jih vzamejo s seboj ali pa, da jih zajmejo Avstrijci. Čakali so dan za dnevom, rešitve pa le ni bilo. Ranjeni tovariš je umrl. Pustila sta ga nepokopanega v globeli, sama pa sta zlezla višje. Po noči sta hodila iz gozda iskat na njihove kak sadež, ki sta ga surovega použila. Tako so ju nekoč zasačili Avstrijci in ju prijeli.

Že takoj tam sta povedala svojo zgodbo, vendar jima nikdo ni verjel. Hudo so ju sumili, da sta vohuna, in šlo jima je za kožo; ker pa sta bila Malorusa in dijaka, torej omladinca, je bilo verjetno, da bi znala biti narodna Ukrajinka in separatista. Zato ni bilo nagle sodbe; po dolgi odisejadi sta pribredla k nam v taborišče, da bi jima preiskali srce in obisti.

Tu se je začelo motanje iznova. Sodniku se je smililo dvoje mladih življenj, jaz pa seveda nisem bil nič boljši. Najprej sem z vprašanji, s katerimi sem jima položil odgovor na jezik, ugotovil, da sta oba nacionalna Ukrajinka, ki jima je ljubše, da bi vzel vrag Ruse rajši danes ko jutri; potem pa smo z združenimi močmi dognali, da bi se bila takoj udala Avstrijcem, a si nista upala na svetlo, ker sta se bala, da bi morda zašla med Ruse, katerih sta že itak do grla sita. Inteligentna dečka sta se dobro držala. Ko je predsedujoči sodnik izjavil, da ne najde nikakega pravega jedra za postopek, sem mladeniča po vojaških običajih opsoval — psovanje je namreč pri vojaki dobrota zadovoljstva, ki si jo smeš vedno privoščiti — in ju pognal. Bila sta rešena. Tako lepo še menda nikdo nikogar ni pozdravil kakor sta ona mene. Zdi se mi, da nista bila kriva.

Zato so pa bili drugi hujši in opasnejši.

Lepa solnčna soba

s posebnim vhodom, blizu kolodvora, se odda solidnemu gospodu. Naslov v upravi lista.

Prostori

v katerih je sedaj **odvetniška pisarna**, obstoječi iz treh sob, Celje, Aleksandrova 4 v prvem nadstropju se oddajo s 1. aprilom.

Velika izbira raznih keksov, oblatov, čokolade, finih bonbonov, v zalogi tudi lepe rozine, mandlji, orehova jedrca, banatska moka in vsak dan sveže čajno maslo pri tv.

Karol Leibner, Celje
Pri »Zvoncu« — Kralja Petra o. 17.

Za veselice

konfete, serpentine, papirnati krožniki, servijeti, lampijoni itd. se dobijo v trgovini

Franč Leskovšek
Celje, Glavni trg 16

Gostilno v Čretu

pri Celju dam takoj ali z aprilom v najem kavčije zmožnim, ki imajo osebno pravico. Pojasnila daje trdka Ivan Ravnikar, Celje.

Stanovanje

soba, kuhinja in pritlikline se odda takoj za 200 Din na Bregu 23 pri Celju. Naslov: Anton Blažej, Prevalje.

Sprejme se

samostojna gospodinja

stara nad 45 let, zmožna popolnega gospodarstva in gospodinjstva na deželi. Ponudbe na: Stenovc Amalija, pošto ležeče, Celje.

Celjska posojilnica d. d. v Celju

V LASTNI HIŠI NARODNI DOM

Glavnica in rezerve nad
Din 14.000.000—

Kupuje in prodaja devize in valute

Izdaja uverjenje za izvoz blaga

V vili Regini v Celju se odda s 15. februarjem krasno

dvosobno stanovanje s pritliklinami. Vprašati pri hišniku.

Brivnica

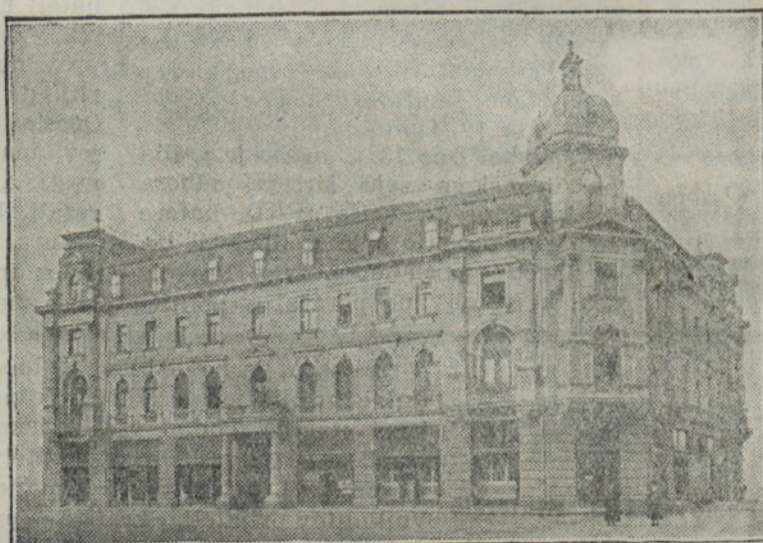
na Bregu št. 1 v občinski se priporoča za točno in solidno postrežbo po sledečih cenah: Brezposelni, vojaki in vajenci od ponedeljka do petka striženje las 3 Din, britje 2 Din. V soboto in nedeljo striženje las 4 Din, britje 3 Din.

Stefan Podunajec
brivski mojster

Lepo 2 sobno stanovanje

se odda mirni stranki brez otrok. Naslov v upravi lista.

Oglašujte!



Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter nudi za nje popolno varnost in ugodno obrestovanje

Podružnici: Maribor, Šoštanj

Franjo Dolžan

Celje
Za kresijo
Telefon 245

kleparstvo, vodovodne inštalacije, strelovodne naprave
Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila — Cene zmerne — Postrežba točna in solidna

LEO INKRET INSTALACIJSKO PODJETJE CELJE, DEČKOV TRG 2

popravila — Vestna izvršba — Točna postrežba — Zmerne cene — Zahtevajte ponudbe

STAVBNO IN POHIŠTVENO STROJNO MIZARSTVO
FRANJO JURIČ
CELJE, MARIBORSKA CESTA 14

Zaloga raznih mrtvaških krst, polaganje, renoviranje in čiščenje parketnih tal
Izvrševanje vsakovrstnih stavbnih del — Cene nizke — Ugodni plačilni pogoji